

ಮಾತು-ಕರೆ

ಕೃತಿಗಳ ಅಳಿದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಸೂಕ್ತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇರುವುದುಂಟು. ಹೆಚ್ಚೆನೂ ಮಾತಾಡದೇ ಇರುವವರ ಕೃತಿಗಳ ಅಳಿದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾತಿಕಾರಕ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನೇಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಸಪಾಟಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಘ್ಯಾಸಿಸ್‌ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲಿಯೆಂಬ್, ರಿಲ್ಯು.ಎಜ್‌ಪೌಡ್‌, ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಬಿ. ಏಟ್‌ ಅವರೆಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಕಾಷ್ಟ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಮಾತ್ರಿಸ್‌ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಬಹುತೆರು ಕಳಬೇ ಕವಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೇಖಿಕರ ಪ್ರತಿತಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳೇ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಅವರ ಮೇಲುಮನಷಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು. ಇಂಥವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಗಿತಿಪರ ಅಂತ ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಸ್ವಿವಾದ ನವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪ್ರರೂಪ ರಾಜಕಾರಣದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಹಾಗೂತ ಅಡಿಗರ, ಲಂಕೇಶರ, ಗಂಗಾಧರ ಚಿತ್ರಾಲರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮಹತ್ವದ ವೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರೋ ಲೇಖಿಕರು ನಿರಂತರ ಪ್ರಸ್ತಿಕಾ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಶೈಫ್ಲಿ ಲೇಖಿಕರೆಂದು ಮನ್ಯಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೀನಾಯಿತು ಅಂದ್ರೆ ಈ ಬಂಡಾಯ ಲೇಖಿಕರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ಸೂಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಕ್ತಿರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ಹುಂಬತನ ತೋರಿದರು. ನಾನು ‘ಮಹಾಭೇತ್ತ’ ಬರೆದಾಗ ಶಕ್ತಿರಾಜಕಾರಣ ವಿಚಲಿತಗೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆಲೂ ಆಗುತ್ತದೆಂಬ ಯಾವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಚನ ಚೆಳವಳಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ರಿಸುವುದು, ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕಲಾವಿದನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಳಿದ್ದವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕಲಾಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಯೋಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಶಕ್ತಿರಾಜಕಾರಣ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜಕೀಯದ ಆಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ ನೇರಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಕಳಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪತ್ರಿಕಾ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅಪಕ್ಕೆ ನಿಲುವಿಗೆ ಬಿಳಿಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಓವಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮುಖ ತೋರಲು ಹಾತೋರಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವ ಏನು? ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವ ಯಾವುದು? ಅಂತ ಆತುರ ತೋರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ; ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರೆದ ‘ಮಹಾಭೇತ್ತ’ ನಾಟಕ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ತಲ್ಲಿನವನ್ನು, ಮಹಾನ್ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳು ಯಾಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ನಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಬೆಷ್ಟೆಬೆಷ್ಟಾಗಿ, ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲಾಕೃತಿಯೊಂದರ ಅಳಿದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ವಿವೇಕವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಳ್ಳಿ. ಮುಂದೆ ಲಂಬಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಿ ವಿಸಾಂಬಿ

ಕಲಬುಗಿರುವ ಕನಾಟಕ ಕೇಂದ್ರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಮೂಲತಃ ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭಾಗೀಯವರಾದ ವಿಕ್ರಿ, ಕಲಬುಗಿರುವ ಗುಲ್ಗಾರ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಎಂ. ಮತ್ತು ಫಿಲೋ.ಡಿ. ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

‘ತಮಾಷಾ’, ‘ಗ್ರೀಕ್ ಹೆನೆ ಕಾವ್ಯ’, ‘ರಕ್ತ ವಿಲಾಪ’, ‘ಬಿಸಿಲ ಕಾಡಿನ ಹಣ್ಣು’, ‘ರಸಗಂಗಾಧರ’, ‘ಮತ್ತೆ ಬಂತು ಶ್ರಾವಣ’, ‘ನಾದಗಳು ನುಡಿಯಾಗಲೇ’, ‘ಮಿಜಾಂ ಗಾಲಿಬ್ ಜಿಂತೆ ಬಂದು ಮಾತುಕರೆ’ ಅವರ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಟಿತ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಾಗಿವೆ.